

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
főszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői Iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nemadunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Fegyvert az ellenségnek!

Pécs, 1899. december 15.

Apponyi Albert hirhadt nyílt levelében azzal okolta meg a kvótakérdésben való Pálfordulását, hogy az ő eddigi pozíciója többé fenn nem tartható, mert míg Ausztriában minden tényező, az egymást követő kormányok, az összes pártok, az egész sajtó, a közvélemény, az egész parlament és a választó közönség egyértelműleg követelték a magyar kvóta fölemelését, addig nálunk az előbbi kormány az elvi ellenállást kezdettől fogva elejtette, a közvélemény sorakoztatását, a parlament megnyilatkozását gátolta, a választások előtt és alatt a kvótaemelés mellett csinált hangulatot, a nemzet pedig néma közönnyel nézte a dolgok fejlődését. Ilyen előzmények után a kvótaküzdő és az azzal összekötött gazdasági harc folytatásától kedvezőbb eredményt várni: indokolatlan optimizmus; ezért ő elfogadja a kvótaemelést, mert ez elfogadható alapot nyújt a tisztességes békekötésre, mely Ausztria parlamentáris hozzájárulásával, nem pedig az osztrák alkotmány 14. §-án alapuló ingatag intézkedésekkel válhatik befejezetté.

Rossz ügynek rossz védelme volt ez Apponyi gróftól, mert bár igaza van abban, hogy a Bánffy-kormány a kvótaemelés ellen való elvi ellenállást elejtette s a közvélemény sorakoztatását gátolni iparkodott, de azért a magyar közvéleménynek

még e nyomás alatt is volt elég ereje ahhoz, hogy a választások előtt és alatt a legtöbb kormánypárti jelöltet a kvótaemelés ellen való állásfoglalásra kényszerítse, a törvényhatóságok is sorban tiltakoztak a kvótaemelés ellen, a parlamentnek a kvótakérdés tárgyalására kiküldött bizottsága pedig szilárdul állott azon az állásponton, hogy kvótánkat emelni nem engedi.

Jött azután az új kormány, a mely ahelyett, hogy a nemzeti közvélemény által rendelkezésre bocsátott ezeket a fegyvereket megragadva, szervezte és vezette volna az ellenállást, minden eszközt fölhasznált arra, hogy a még létező ellenállást is lefegyverezze. Nemcsak a kvótaellenes föliratokat hagyta eltemetve a képviselőház irattárában, nemcsak nem hivatkozott a kormánypárti képviselők ígéreteire, a melyekkel választóikkal szemben a kvótaemelés ellenzésére kötelezték magukat, hanem az emelés ellen élet-halál harcot folytatott nemzeti-pártiakat is rábirta programjuk megtagadására s a kvótaemelés támogatására, sőt kivitte azt is, hogy a kvótabizottság hagyja el eddigi álláspontját s maga tegyen ajánlatot az ország igazságtalan megsarcolására.

S ezt az általános fegyverletételt azzal az ürügygyel rendeztette Széll Kálmán, hogy ezzel sikerülni fog az odiosus kvótakérdést tiz esztendőre levéttetni a napi-rendről s a gazdasági kiegyezést Ausztriá-

ban is parlamentáris uton elfogadtatni. Pedig minderre a megajánlott kvótaemelés mellett sem volt a legcsekélyebb biztosítéka, olyanok lévén az osztrák parlamenti viszonyok, hogy azokra építeni józan politikusként teljesen lehetetlen.

Következett aztán a kvótabizottság szégyenletes alkujának tárgyalása a magyar országgyűlésen, ahol annak egyetlen komoly ellenzéke, a függetlenségi párt, köteletségéhez híven elhatározta, hogy éppen azért, mert az ország igazságtalan megterhelése ellen való ellenállás egyedül az ő vállaira hárult, fölhasznál minden törvényes eszközt annak megakadályozására, hogy a törvényhozás a gyalázatos alkut ne szentesítse.

És mit tesz ezzel szemben Széll Kálmán? Ahelyett, hogy két kézzel kapna az alkalmon annak demonstrálására illetékes helyen, mikép a kvótaemelés nemcsak keresztül nem vihető a magyar országgyűlésen, de az osztrákhhoz hasonló zilált állapotok veszedelmét is képes nálunk földézni, minden erejét megfeszíti ennek az egyetlen és utolsó ellenállásnak a megfékezésére, hogy idejére megvihesse Magyarország kapitulációját Bécsbe s megkaphassa jutalmát, a kegyes vállveregetést, hogy mégis csak fenegyerek ez a Széll Kálmán; nincs az az osztrák kívánság, a melynek teljesítésére még a legkurucabb magyarokat is szép szerével rábírnai ne tudná!

Ez és semmi más nem lehet a célja

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Szin és való

Unatkoztak a nyaralóhelyen. Gombos Tivadar indítványára elhatározták, hogy a Korona-szálló nagy termében egy táncal egybekötött színelőadást rendeznek. Lesz tombola, serpentin, konfetti, bengáli fény, világpósta, regatta-verseny s jól fognak mulatni. No meg a mulatság előzményei is ugy foglalják valamennyiüket, hogy sokáig nem is érnek rá unatkozni.

Gombos mindenhez értett, különösen értett ilyen jótékony célú ünnepélyek rendezéséhez. Szívesen tett, vett, fáradott, szedte össze a szereplőket, járt a fővárosban, hogy izlésesek legyenek a díszletek, a meghívók s csak azt szokta kikötni, hogy az ő darabjait tanulják be. Dilettáns író volt, ki bármikor kirázott a kabátja ujjából néhány egy felvonásosat. És most is elfogadta a vigalmi bizottság az ő darabját, melynek címe volt: »Árviz után.«

Ennek az egyfelvonásos dramolettnak tárgya mindennapi. Árviz pusztította el a falut, a nép nyomorog s a dussgazdag földesur akként segít a népen, hogy kenyeret, pénzt osztat ki és munkát adat a népnek. Csak Po-

gány Jóska nem kap segítséget, csak az nem kap semmi munkát. A földes ur a szép Pogánynéra vetette szemét, el-eljár hozzájuk s csak akkor hajlandó segítséget adni, ha Pogányné a szeretője lesz.

Az asszony ellenáll, de a nagy nyomorúság s férje kétségbeesése azután engedékenyebbé teszi. Egy csókot ad a földesurnak s megígéri, hogy a kastélyba megy. A férje helyéről mindezt látja és keresztül lövi a távozó földesurat. A nép, mely minden segélyt a meggyilkoltól kapott, a gyilkosra rohan, megjelennek a törvény emberei, vasra verik Pogányt és elviszik, neje kétségbeesetten csókolja a rab láncait, mialatt a függöny le-gördül.

A férj szerepét Kormos Géza kapta, míg Pogányné szerepe Kormos fiatal feleségének jutott. A földesurat a nyaralóhely dédelgetett kedvence, Kénessy László vállalta el.

A Kormos házaspárról sokat suttogott a világ. Azt mondták, hogy az asszony csak rengeteg vagyona miatt ment Kormoshoz és nem szerette urát, ki féltékenyen őrizte a szép hitvest.

Kormosné boldog volt, hogy ilyen nagy szerepet kapott és csak akkor sápadt el, mikor tudtára adták, hogy ki a partnere.

Kénessy László hidegen viselkedett s ki hitte volna, hogy e két lényt forró, veszedel-

mes szerelem fűzi össze? Tehát jól osztották ki a szerepeket. Az a csók, mit Pogányné kap a földesurtól, valóban a fékevesztett szerelem csókja lesz . . .

Gyorsan multak a napok. A főpróba remekül sikerült s mindenki bámulta Pogányné szerepében Kormosné, ki oly szenvedélyességgel játszott, hogy a nagy jelenetnél, mikor az asszony a kastélyba jövetelét megígéri a csábítónak, a hallgatók összenéztek.

Egy napi szünet után elérkezett az ünnepély napja. Kormos komolyan sétált a kulizsák mögött parasztruhájában, neje parasztemenecske gyanánt volt öltözve s igézően nézett ki, míg Kénessy László a földesur, vadászruhájába bujt.

Kezdetét vette az előadás. Kormos idegesen adta szerepét, melléből hörögve jöttek a szavak. Nejenek minden jelenetét taps jutalmazta. Most elérkeztek a csók jelenetéhez.

A férj ott állt az ablakban s egy fegyverre támaszkodva nézte végig a jelenetet. A csábító oda hajlik a nőre s ajkára csókot nyom. A férj jól látja, hogy e csók igazi, valódi csók, hogy a nő szívesen fogadja, szívesen viszonzozza. Azután látja, hogy a nő oda-simul a csábítóhoz s alig tudnak kettészakadni.

Azután mégis csak kettészakadnak. A csábító oda sugja az asszonynak:

— Tehát eljössz a kastélyba.

— Igen, mindjárt követlek!

Szélnek, mikor a közjogi ellenzékét a kvótajavaslatnak újévig való átbozsátására rábírn törekszik, sőt ezt az ülések meghosszabbításával is biztosítani akarja, mitsem törődve azzal, hogy az ilyen erőszakos rendszabályljal fölforgatja a parlament békéjét, a melyet eddig éppen az ő loyális magatartása biztosított.

Mert most már végkép letűnt a láthatárról nemcsak a valószínűsége, de még a lehetősége is annak, hogy az osztrák parlament is elfogadja újévig a kvótajavaslatot s így az uralkodói döntés elkerülhető legyen; a kiegyezés parlamenti szentesítése pedig távolabb áll a megvalósulástól, mint valaha.

A cseh képviselők immár végleg elhatározták a legmesszebb menő obstrukciót úgy a kvóta, mint a kiegyezés ellen; kétségtelen tehát, hogy a Reichsrath a kvótajavaslatot újévig meg nem szavazza s így ha a függetlenségi párt rögtön beszüntetne minden további harcot, tiz évre való kvótamegállapítás parlamenti uton létrejönni mégsem fogna.

Mire való tehát a magyar parlamentben erőltetni a kvótafölemelés megszavazását, ha ennek dacára is csak uralkodói döntés következhetik be egy esztendőre? Alig csalódunk, ha azt hisszük, hogy ezt az annyiszor tagadott, de közvetve mégis beismert junktim teszi szükségessé. Mert minden valószínűség szerint úgy áll a dolog, hogy ha a magyar parlament — bár egyoldalulag — nem kötelezi magát a kvóta fölemelésére, Ausztria még a 14. §. segélyével sem lépteti életbe az átutalási javaslatot.

Azzal persze nem törődik a magyar kormány, hogy a kvótaemelések egyoldalú megszavaztatásával súlyos fegyvert szolgáltat az ellenség kezébe. Mert a bekövetkezendő uralkodói döntésnél, ha a kvótajavaslatot a magyar parlament már megszavazta, úgy fog állni a dolog, hogy az uralkodó által terhünk megállapítandó kvóta nem lehet kisebb, mint amit a magyar országgyűlés megszavazott, de nagyobb

S a férj ekkor ugrik elő. Jól látja a szerelmesek lihegéséből, hogy itt a valót adták elő.

— Meghalsz csábitó, kiált rekedten és vadul, a hogy a szerep azt előírja. S vállába kapja a puskát, céloz s lö.

Nagyot durran a fegyver, füst tölti be a színpadot, a közönség megreszket a dördülésre s mire a füst eloszlik s a színpadi nép összefut, hogy azután a függöny legördüljön, látják a rettenetes valót: a földesur, Kénessy ott fetreng vérében s utolsókat vonaglik. Zöld vadász ruháját vér pirosítja s a közönség egy része még mindig azt hiszi, hogy ez mind csak ügyes játék s nem való.

Kormosné kétségbeesetten zokog, férje most már nyugodt lesz, ledobja a fegyvert s a felugráló közönséghez lekiált:

— Az Istenért! honnan tudtam volna, hogy e fegyver valóban töltve volt! S azután olyan lelki háborgással, amelynek igazi oka egészen más volt, mint amit mások gondoltak, megy le a vendégek közt időző főszolgabíróhoz:

— Ha akarja, rendelkezhetik velem...

A haldokló Kénessy épp akkor susogta utoljára Kormosné nevét. Ezután vége volt.

Persze a mulatságnak is vége volt...

J—s.

igenis lehet, mert az osztrákok nem fogadták el s miután az osztrák féktelenkedés csillapítására már annyi áldozatot követeltek Magyarországtól, nincs kizárva annak a lehetősége, hogy ugyanebből a szempontból nagyobb is lesz.

S mindezzel szemben mi lesz az eredmény? Az, hogy az átutalást életbeléptetik a 14. §. alapján, mit Apponyi is ingatag alapnak jelzett; és éppen azért, mert ez az átutalásnak annyira ingatag alapja, hogy nemcsak a Reichsrath pártjai, de maga Clary gróf is törvénytelennek tartja, el lehetünk rá készülve, hogy az osztrák parlament a legelső alkalommal halomra fogja dönteni.

Végeredményben tehát még sem lesz átutalás, de a fölemelt kvóta megmarad, mert azt a magyar országgyűlés megszavazta, tehát maga szolgáltatott fegyvert az ellenségnek, a junktimot pedig még úgy sem magyarázhatjuk, hogy átutalás nélkül nincs kvótaemelések, mert hisz mi tiltakoztunk leginkább az ellen, hogy az átutalás bármiféle összefüggésbe is hozásuk a kvóta arányával.

A humanitás nevében.

— A »Vöröskereszt-egylet« estélye. —

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. december 15.

Örömmel konstatáljuk, hogy városunkban egyre szaporodik ama jótékony és humanus egyesületek száma, melyek az emberbaráti szeretet zászlaja alatt embertársaik segélyezését és a nyomor enyhítését tűzték ki létecélul.

Eme egyesületek sorában előkelő helyet foglal el a magyar szent korona országai »Vöröskereszt-egylet«-nek pécsvárosi fiókja, mely az idény kezdetén már a nyilvánosság elé lépett s oly estélyt rendezett, mely a műsor előkelő volta, a siker fénye után ítélve, a szezon legsikerültebb estélyei között is első helyet foglalhat el.

Közönségünk, mely sohasem zárkózik el, ha méltányos ügyhöz kéri pártfogását, tegnap este is megmutatta azt, hogy örömet vesz részt jótékony egyesületeinek pártolása és támogatásában.

A »Vöröskereszt-egylet« pécsi fiókjának tegnapi estélyén városunk előkelő publikuma töltötte meg a színház nézőterét, mely az ünnepies alkalomból teljesen ki volt világítva, úgy, hogy az egész nézőtér villanyfényárban úszott.

Félnyolc órakor vette kezdetét az előadás, melyet az 52-ik gyalogezred zenekara Wagner Richárd »Bűvös vadász« című operájának nyitányával kezdett meg. A remek zenei alkotás s háziezredünk zenekarának pompás előadása frenetikus tapsra ragadták a közönséget, mely a pompás nyitány által szinte felvillanyozva, érdeklődéssel várta a fényes műsor többi számain.

Néhány percnyi szünet után Göthe »Mignon«-ját mutatták be élőképpen: Eckensberger Ili, Bach Stefi, Cankl Fridi, Mende Ella, Kopp Irma, Koszter Emilia, Schapringer Mici, Simon Lujza, Zelesny Sarolta, Angyal Ella és Jobst Valér.

Tagadhatlanul legszebb, legbájosabb részlete volt ez az egész estélynek. A legtisztább esztétikai gyönyör volt, a melyet csak képzelhetünk, Göthe bájos »Mignon«-ját ily szépen megtestesülve látni. Ritka a szépnek és tisztesnek oly harmonikus egyesülése, mint ez Göthe költeményének, a bájos »Mignon«-nak megtestesítésében nyilvánult. A közönségnek szünni nem akaró tapsban kifejezést nyert tetszésnyilvánítása folytán ötször lebbent fel

a függöny s óriási lelkesedést keltett, amint újra és újra részese lehetett a publikum a festői látványnak.

Ezt a »Hajnali vendég« című egy felvonásos vígjáték követte, melynek szereplői teljes elismerést érdemelnek. Radocsay Mariska Henriette szerepében valóban bájos alakítást nyújtott s a műkedvelők sajátos elfogódása nélkül, oly szabadon és fesztelenül mozgott a színpadon, hogy alakítása pompásnak mondható, játéka pedig nem csekély élvezetet szerzett a közönségnek, mely a bájos »Henriettének« egy remek virágkosárral kedveskedett.

Haksch Lajost már ismeri közönségünk merészebb vállalkozásokban, nagyobb szerepekben, mint a tegnapi s teljesen elegendőnek véljük a jól megérdemelt dicséret kifejezésére, ha kijelentjük, hogy Haksch Lajos tegnapi szereplésével csak szaporította ama tekintélyes sikereinek számát, melyet mint műkedvelő eddig elért.

Tibor Lórika, a pécsi Nemzeti Színház bájos primadonnája töltötte be a műsor következő számát. Az 52-ik gyalogezred zenekarának kísérete mellett Verdi »Traviatá«-jának nagy áriáját énekelte s énekét a közönség frenetikus tapsviharral jutalmazta. S hogy méltán megérdemelte Tibor Lórika, azt tán mondanunk sem kell, hiszen kedves megjelenésével, tiszta, csengő hangjával s rutinizott énekével már régóta biztos helyet szerzett ő magának a közönség szívében, mely mindenkor örömet hódol az ő »Aspasiá«-ja és »Szulamith«-jének.

Mezey Andor, a mi jeles baritonistánk Verdi »Troubadour«-jából énekel s neki is zúgó tapsal s lelkes éljenzéssel adózott a publikum.

Ágh Timót dr. főgimnáziumi tanár »Schweitz és a Gothard-vasut« című érdekesítő felolvasása következett ezután, melyet a felolvasó skioptikon-kepekkel illusztrált, nagy élvezetet szerezve a közönségnek, melyet valóban elragadott az érdekesítő felolvasás és a kitűnően sikerült vetített képek.

A fényes és előkelő műsort Ternovszky Margit zongora- és az 52-dik gyalogezred zenekarának kísérete mellett a »Pécs Dalárda« éneke fejezte be. Gr. Zichy Gézanak »Serenád«-ját énekeltek érdemdús dalárdistáink, kik tegnap ismét szaporították sikereiknek babérait. Valóban bámulatra méltó volt az összhang a zongora- és a zenekarkíséret között, mely mint nehéz zenekompozíció fényes tanúsága volt Ternovszky Margit urnó művészi játékának.

A közönségnek nagy lelkesedéssel s percekig tartó tapsorkánnal jutalmazott piészszel, véget ért a »Vörös Kereszt« egylet pécsi fiókja tegnapi fényes műsora.

Ezután a közönség s az ifjuság legnagyobb része a Nemzeti Kaszinó termeibe vonult, hol rövid fél órai pihenő után Farkas Sándor zenekarának hangjai mellett táncra perdült, mely a kora reggeli órákig tartott.

A jelen volt hölgyek névsorát — amennyiben ezt kikülnött tudósítónknak összeállítani sikerült — az alábbiakban adjuk:

Asszonyok: dr. Blau Adolfné, Csígó Jánosné, Dragonescu Dömjénné, Eckensberger Györgyné, Eizer Jánosné, Fekete Mihályné, dr. Gál Jenőné, özv. Kaltnecker Györgyné, dr. Kelemen Mózesné, Kaffka Károlyné, özv. Lauber Rezsőné, dr. Löwy Lipótné, Lenkei Lajosné, dr. Ludvigh Ferencné, Opris Péterné, Oberhammer Antalné, Pintér Ferencné, Radocsay Sándorné, Röck Gyuláné, Rihmer Béláné, dr. Stein Henrikné, Zankl Rudolfné, Zelesny Károlyné.

Leányok: Bach nővérek, Eckensberger nővérek, Engel Olga, Eizer Hona, Fekete Irma, Holics Juliska, Kaltnecker Hona, Löwy Mártha, Opris Angi, Rihmer Margit, Röck Janka, Radocsay nővérek, Schapringer Mici, Simon Lujzika, Tibor Lórika, Tibor Pancika, Zankl Fidi, Zelesny nővérek, Zsiga Gizella.

Hirek.

Pécs, 1899. december 15.

A becsületes megtaláló.

Voltam már életemben minden. Kereszt fiu, bérma gyerek, adóalany, szavazó polgár, alperes, vendég, utas, szóval minden, ami csak az ember születése óta férfi korának deleig mint »egyed« lehet, de *becsületes megtaláló* még eddig nem voltam. Rettenetesen boszantott engem ez a dolog. Mert mit ér nekem az a megnyugtató tudat, hogy én emberi belátás szerint »becsületes« vagyok, mikor nem nyilik számomra ennek dokumentálására más mód, mint az, hogy nem nyulok más ember zsebébe, nem török fel ékszer-üzleteket s még nem ütöttem le senkit rablási szándékkal.

Hiszen így könnyen ki vagyok téve annak, hogy az az ember, ki velem mint becsületes emberrel fog kezdet, a hátam mögött azt kiabálja:

— Nézzétek! Milyen büszkén hordja fenn a fejét ez a »becsületes« ember! Pedig hát ki tudja, hogy ha egy arany órát talál az utcán, fel vinné e a rendőrségre?

No persze! Felvinném-e a rendőrségre? Ki tudja? . . . Azaz pardon! Én tudom, hogy felvinném. Sőt elkezdénék szaladni azzal az aranyórával és meg sem állnék addig, míg az ügyeletes rendőrbiztoshoz nem érek vele, s aztán gyönyörködném önmagamban, mint »becsületes megtaláló.«

Az utcán örökké lehajtott fővel járok s a kövegetet bámulom, hátha találok valamit? Hiszen nem vagyok én követelő. Nem keresek én arany órát láncsal, sem tömött erszényt. Megelégszem én egy pár forinttal terhelt bugyellárisal, vagy egy kis arany-zsuzsuval is. Azonban még ezt sem tudtam eddig találni, hanem a lehajtott fejjel való járással egyszer magamra vontam egy éber Buckó Bernát figyelmét, ki három óra hosszáig lépten nyomon kísért sétámon, végre megszólított, amikor is alig tudtam kiverni a lejből, hogy nem vagyok : *öngyilkos jelölt!*

A napokban azonban mintha mégis rám mosolygott volna a sors.

Lehajtott fejű bandukolásaim közben, végre találtam egy bugyellárist. Csinos kis, vörös bőrből készült pénzes erszényt, melyben öt forint volt.

Tulboldogan szorongattam a markomban az erszényt, s a »becsületes megtaláló« keblet duzzasztó büszkeségével siettem a rendőrségre.

— Itt van kérem, találtam!

Jegyzőkönyvet vettek fel velem, megkérdezték, hogy mi a nevem, hány éves vagyok, mi a foglalkozásom, aztán azt mondták, hogy elmehetek!

Elég rövid, hivatalos stílusban bántak el velem, de mit bántam én! Hiszen a ki elvesztette azt a tárcát, s a rendőrségnél jelentkezik érte, az bizonyára meg fogja tudni, hogy én voltam a »becsületes megtaláló«. Megmondják neki úgy is!

Boldogan siettem haza, hogy a nagy eseményt elmondjam a feleségemnek:

— Ime! Nézz ide! Itt van térded, a becsületes megtaláló!

De bizony alig hogy beléptem otthonom ajtaján, elment a kedvem a dicsekvéstől. A feleségem ott ült a pamlag sarkában s keservesen sirt, házi zenekarom (vagy hat gyerek) fújták hozzá a kórust.

— Az istenért! Mi történt? — kérdeztem ijedten!

Mély csead lett egyszerre, senkisémet válaszolt, csak a legkisebb fiam, a Pistuka vágott ki egy magas »c«-ét, jelezni akarván ezzel, hogy a maga részéről befejezte a sirást.

Már kezdtem türelmetlenkedni, s a szokottnál zordabban szóltam az asszonyra:

— Hát ne kiabáljatok, hanem mondjátok meg végre mi történt?

Ez hatott. Feleségem félénken, még mindig fuldokolva a sirástól vallani kezdett:

— Kint voltam a piacon . . . aztán . . . de én igazán nem tehetek róla . . . . . úgy esett ki . . . . .

— Megtudom végre, hogy mi történt?!

— No igen . . . elvesztettem . . . a pénztárcámat!

Pokoli gondolat cikázott át az agyamon.

— Milyen volt az a tárcá?

— Vörös bőr — pityergett az asszony.

— Öt forint volt benne?

— Igen. De honnan tudod?

— Eredj fel a rendőrségre. Ott van a tárcád is, meg a pénzed is. Én találtam meg — szóltam buskomoran s lepottyantam büszkeségem hetedik egéből.

Nos hát tessék! Egyszer életemben találok egy rongyos pénztárcát, az is a feleségemé. Ha nem találok meg, öt forintom bánja, így meg ki az ördög hiszi el, hogy önzetlen »becsületes megtaláló« voltam!

Dr. Faust.

Napirend 1899. december 16-án.

Naptár: szombat, dec. 16. — Róm. kath.: Özséb. — Prot: Albina. — Görög-kel.: (dec. 4.) Borbála. — Zsidó: S. Wajechi. — Nap két 7 óra 45 perckor; nyugszik 4 óra 5 perckor. — Hold két 4 óra 5 perckor délután; nyugszik 7 óra 26 perckor reggel. Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe idő és havas eső várható. Színház: »Rigoletto«, opera.

— (Az ötödik év.) A »Pécsi Figyelő« jelenlegi alakjában ma lépett az ötödik esztendőbe. Ezelőtt négy évvel, 1895. december 15-én, vette fel lapunk jelenlegi alakját és beosztását s most, hogy az ötödik esztendőbe lépünk, közönségünk pártfogásában megerősödve, a jól végzett munka tudatával s a jövőbe vetett bizalommal teszszük ezt Az ötödik év elején érdekesnek találjuk, ha közöljük lapunknak könyvalakban ez idő alatt megjelent regényeit, melyek a következők:

1. *Nők veszedelme*, francia regény. Irta Audeval Hippolite.

2. *Saul szerelmei*. Eredeti regény. Irta Honthy István.

3. *Mikes Kelemen*. Történelmi regény. Irta Kende Viktor.

4. *Szent Cecilia*. Olasz regény.

5. *Gyásznapok*. Regény a kurucvilágból. Irta Kende Viktor.

6. *Egy asszony története*. Eredeti regény. Irta Honthy István.

7. *A bűn ösvényén*. Francia regény. Irta Fortuné de Boisgobey.

8. *A kinek nincs szive*. Német regény. Irta Heigel Károly.

9. *Az újabb magyar irodalom*. Tanulmány. Irta Róna Béla.

10. *Bocskoros nemesék*. Eredeti regény. Irta Tihanyi Károly.

11. *Török világ*. Kétszáz év előtti historia. Irta Tarnai Károly.

12. *Kernow*. Orosz regény. Irta Egbert W.

13. *Nőkről a nőknek*. Tanulmány. Irta Stella.

14. *Gyermek-házasság*. Angol regény.

15. *A király-tigris*. Olasz regény. Irta Giovanni Verga.

16. *Mária*. A szerelem könyve. Irta Peter Nansen.

17. *Komanoff gróf*. Orosz regény. Irta I. Janine.

18. *Szent Heléna grófja*. Francia regény. Fordította Krámer Elemér.

19. *Becsületes asszony*. Eredeti regény. Irta Meszlényi Antal.

20. *Egy agglegény naplójából*. Eredeti regény. Irta Tiborc Ágost.

21. *Catilina titka*. Regény. Irta Conscience Henrik.

22. *Megvetett szerelem*. Angol regény. Fordította Krámer Elemér.

23. *A jövő századból*. Német regény.

24. *Néma szerelem*. Irta Musäus. Fordította Szakács Béla.

25. *Merész játék*. Amerikai detektiv-regény. Irta Lavrence Linch.

26. *A falu reménye*. Svéd elbeszélés. Irta Björnsterne Björnson. Fordította Horkai Elemér.

27. *Hazatérés*. Irta Ossip Schubin.

Ime tehát négy év alatt huszonhét kötet regényt adott lapunk előfizetőinek, a mi egész kis könyvtárt tesz ki.

És e gyakorlatunktól a jövőben sem térünk el. Most folyó regényünk befejezése után, karácsonyi ünnepi számunkban *Bogyó* Alajostól, a pécsiek kedvelt Bogyó bácsijától kezdünk közölni egy történelmi elbeszélést *Istenítélet* címen, mely érdekes reflexiókat tartalmaz a szabadságharc és az azután következett elnyomatás koráról. Az újévben pedig egy *eredeti magyar társadalmi regényt* közlünk.

— (Királyi kitüntetés.) *Mittveg* Henriknek, a báttaszéki terézianumi alapítványi uradalom főtitkjének ezen minőségben szerzett érdemei elismerésül a király a Ferenc József-rend lovagkeresztjét adományozta.

— (Személyi hír.) *Vágó Pál* festőművész ma délután két órakor, két napi itt tartózkodás után, Pécsről Budapestre visszautazott.

— (Somogyvármegye közigazgatása.) Somogyvármegye közigazgatási bizottsága most tartotta Kaposvárott *Tallian* Gyula főispán elnöklete alatt ülését. A pénzügyigazgató jelentése szerint 320.401 frt adót fizettek be és a nagyobb mérvű adóhátralék behajtására az intézkedések megtörténtek. Az alispán a pénztárakat megvizsgálta és mindent rendben talált.

— (Megtámadott osendő.) Bálát rendeztek Bonyhádon a község legényei. A bálban mikor a jókedv a tetőpontra hágott, ifju *Leitz* Antal nevű legény elkezdett izgáskodni és verekedést akart kezdeni a többiekkel. A legények erre két pártra oszlottak és véres verekedés tört volna ki, ha *Schreiber* Antal csendőr közbe nem lép. *Leitz* Antal azonban még hét társával rátámadt ekkor a csendőrré, úgy, hogy ez kénytelen volt szuronyát használni. *Leitz* Ádámot és még hét támadóját megsebesítette s a verekedők csak erre hagytak fel a támadással. Az ügyben a bíróság folytatja a vizsgálatot.

— (Kisdedek karácsonyfája.) A szigetvári községi kisdedovodában is lesz karácsonyfá-ünnepély. Az ünnepélyt f. hó 22-én (pénteken) délután 3 órakor tartják meg a kisdedovó helyiségében, öröme a kis gyermekeknek és a szülőknek, kik bizonyára sokan vesznek részt a kis apróságok emez ünnepélyén. Az ünnepélyt Sz. Péterfy Irén ovónő rendezi.

— (Színügyi bizottsági ülés.) *Majorossy* Imre polgármester ma meghívókon értesítette a nagy színügyi bizottság tagjait, hogy a bizottság folyó hó 17-én (vasárnap) délelőtt 11 órakor a városháza közgyűlési termében ülést tart. Az ülés tárgya lesz: a színügyi albizottság javaslata *Tiszay* Dezső színigazgatónak a *színészet állandósítása* iránt benyújtott indítványa tárgyában.

— (Ki akar ezeröttszáz forintot?) Az ausztriai Steinabrück községben kettős rablógyilkosságot követett el egy ismeretlen rablógyilkos. Az áldozat *Glanz* József, dohánytözsdés és gazdasszonya, *Lichtenwörter* Magdolna voltak, kiket a rabló legyilkolt s azután

öt darab férfi és női zsebórát, egyéb ékszereket és pénzt rabolt el. Az ottani vizsgálóbíró ma megküldte a pécsi rendőrséghez is a rablógyilkos körözését s a ki a gyilkos nyomára vezeti a hatóságot, az 1500 forint jutalomban részesül. A rablógyilkos 30—35 év körüli, középtermetű, szőke haju és bajuszu ember volt.

— **(Rablótámadás az irgalmasok gyógyszerárában.)** Tegnap este megjelent lapunkban megírtuk, hogy az irgalmasok gyógyszerárában tegnap késő délután egy vándorló állított be és alamizsnát kérvén, nem elégedett meg a nyert segítséggel, hanem pénzt követelt az ügyeletes szerzetestől, durván rátámadva arra. A támadó a házbeli cselédek közbelépésére elfutott s mikor a rendőrség elfogta, összes igazoló írásait összetépte. A vakmerő csavargó az este azonban *Trizler Aladár* ügyeletes rendőrbiztos előtt mégis bevallotta, hogy *Bölich* Károlynak hívják s németországi illetőségű. Tette felett töredelmes megbánást tanusított s mivel megbüntetését a megtámadott szerzetes sem kívánja, nem adják át a bíróságnak, hanem ha illetőségi helyét kipuhatolják, haza fogják toloncolni.

— **(Pályázat.)** A marcali kir. járásbírósnál egy járásbírói állás van üresedésben. Pályázati kérvények két hét alatt adandók be a kaposvári királyi törvényszék elnökéhez.

— **(Postamester kerestetik.)** A somogy megyei Drávafokon egy harmadosztályú postamesteri állás van üresedésben. Pályázati kérvények három hét alatt adandók be a pécsi posta és táviratigazgatóságához.

— **(Olvasóköri mulatság.)** A felsőireghi polgári olvasókör táncdal egybekötött műkedvelői előadást tartott, mely kitűnően sikerült. *Horváth* Ferenc róm. kath. tanító mintaszerűen végezte a rendezés fáradságos munkáját. Közreműködtek: *Stefánovics* Mariska, *Óry* Laura, *Varga* Irénke, *Puhovics* Ilonka és *Stefánovics* Lajos, *Kovács* László, *Óry* Béla. Ügyes játékokkal mindnyájan sok tapsot arattak és a jelenlevő számú közönség várakozását teljesen kielégítették. Kitűnően szavaltak *Trick* Teréz, *Szilák* Irma és *Németh* István.

— **(Áthelyezés.)** *Günsberger* József, pécsi kir. járásbírósi aljegyző, a pécsi kir. törvényszékhez helyeztetett át.

— **(Gyermekek a színházban.)** A múlt héten írtunk arról a rendőrkapitányi rendeletről, mely szerint öt éven aluli gyermekeket a színház karzatára felvinni tilos; csecsemő gyermekeket pedig egyáltalában nem szabad a színházba bevinni. E rendelkezéshez nem igen akar hozzátörödni a publikum, mert épen nincs értelme, hogy kis gyermekeket a zsufolt karzaton szorongassanak, vagy csecsemőket vigyenek be a színházba, kik csak zajt és rendetlenséget okoznak ott. Ujból ajánljuk figyelmébe a közönségnek ezt a rendelkezést és kérjük is, hogy tartsák be, mert a közönség nem azért megy színházba, hogy ott — gyereksírásban gyönyörködjenek.

— **(A halál küszöbén.)** Megírtuk a múlt héten, hogy *Nagy* Gyula, hatvanéves, mézesbábos, lakásán fejbőlte magát. Először azt hitték, hogy az öngyilkos menthetetlenül a halálfa; azonban mint ma értesülünk, a közkórházba beszállított öngyilkosjelölt mégis

csak életben marad. A golyót kivették a fejéből az orvosok és javulása oly állandó, hogy nemsokára elhagyhatja a kórházat.

— **(Hol tilos a házalás?)** A kereskedelmi miniszter most egy rendeletben adta ki azon városok névjegyzékét, melyekben a házalás tiltva van. E városok közé tartozik Pécs és Kaposvár is.

— **(Jóváhagyott alapszabályok.)** A dombovári korcsolya-egylet alapszabályait a m. kir. belügyminiszterium a bemutatási záradékkal ellátta.

— **(Agyonlőtt gazdatiszt.)** A Verőce melletti Sáros pusztán az ablakon át orvul agyonlőtték *Jankovich* nagybirtokos gazdatisztját, *Schwarz* Salamont. Az 56 éves embert úgy gazdája, mint a cselédség nagyon szerette, annál rejtélyesebb tehát ez az orgyilkosság, melynek áldozatul esett. Az orgyilkos golyója szíven találta a szegény embert, épp mikor számadásai fölé hajolva ült az asztalánál. Felesége a lövés zajára berohant, de akkor már holtan feküdt a földön. A csendőrség még nem akadt a gyilkos nyomára.

— **(Tömeges mérgezés.)** Sajátságos mérgezési esetről adnak hírt Liverpoolból. Öt munkáscsalád, egymásnak szomszédai, mérgezési tünetek közt hirtelen meghalt. A megindított nyomozás kiderítette, hogy valamenynyien ugyanazon a napon, ugyanegy bódében beszórt halat vásároltak és azt megették. A bakteriológiai vizsgálat a holttestekben sajátságos bacillust talált, mely a vizsgálatot teljesítő *Stewart* tanár véleménye szerint a tífuszbacillusal rokon és az összes uj hus és halmérgezéseknél szerepet játszik. A betegség, melyet ez a bacillus okoz, rendszerint halállal végződik.

— **(Himen.)** *Steinbock* Antal dombovári kereskedő december 25-én esküszik örök hűséget a csurgói zsidó templomban *Láng* Gizellának.

— **(Uj címzetes püspök.)** A király *Jánosi* Ágoston veszprémi székesegyházi őrkanonoknak és címzetes apátnak a dulmi címzetes püspökséget adományozta. Az új címzetes püspök műfordításai révén irodalmilag ismert névvel bír s fiatalabb éveiben a kaposvári főgimnáziumban volt tanár.

— **(A francia huszárok emléke.)** A Tettye és a Kardos-ut egybeszögelésénél van manapság egy befásított hely, melyet francia temető néven ismernek. Itt temették el nagy Napoleon huszárait, kik a magyar inszurrekció idejében pestisben elhaltak. A sirok közül hetet találtak fel s öt teljesen jó állapotban van. Egykor bizottság is alakult, hogy a sirokat emlékekkel jelölje meg, de később elaludt az ügy. Most *Zsolnay* Vilmos gyáros készítettett egy emlékoszlopot, mely a párisi kiállításon ki lesz állítva s ha onnan haza hozzák, a magyar földben nyugvó francia huszárok sírját jelölik meg vele.

— **(Vesztett kutya.)** *Gáspár* Lőrinc hosszuhetényi lakos tizenkét éves *Miklós* nevű fiát egy kóbor kutya megharapta. A gyermeket orvoshoz vitték, ki konstataulta, hogy a kutya veszett volt, amiért is a megmárt gyermeket ma délelőtt édes atyja kíséretében a Pasteur-intézetbe szállították. A kóbor kutyának, mely időközben még egy sertést is megmárt, nyoma veszett.

— **(Tizenkét ember a Dunában.)** Ilok szlavóniai községben e hó 10-én volt az esküvője *Manylovics* István vraniki parasztleánynek *Sztanovics* Máriával. Miután jól felöntöttek a garatra, ebéd után négy szánkóra rakodva indult el a lakodalmas sereg a völegény falujába. Hogy a hegyek között elkerüljék a hófúvást, a Duna partján hajlattak végig. A részeg kocsisok örült sebességgel kergették a lovakat s így történt, hogy mikor egy emelkedés került az utjukba, az első szán lefordult a keskeny útról egyenest a Dunába. A második szán szintén lefordult és csak az utána következő szánban ülők vették észre a veszedelmet. Leugráltak, hogy segítségére menjenek a többieknek s e közben a völegény három rokona alatt leszakadt a hóréteg. Ők is a Dunába veszték. Mire a menekültek csákyával, kötéllel segítségükre siethettek, teljesen nyomuk veszett.

— **(A jótékony nőegylet vására.)** Lent a tornacsarnokban már nagyban folynak az előkészületek a »Pécsi Jótékony Nőegylet« karácsonyi vásárára, mely az idén, a közönség érdeklődését tekintve, jóval látogatottabbnak ígérkezik a múlt évinél. Az előmunkálatok és a vásár nyereménytárgyainak elhelyezése a holnapi napon történnek *Sávell* Kálmánné nőegyleti elnök és a nőegylet titkára, *Reeh* György személyes vezetésével. A jótékony nőegylet karácsonyi vásárát f. hó 17-én vasárnap délelőtt fél tizenkét órakor mutatják be a sajtó képviselőinek s délutáni két órakor nyitják meg a nagyközönség számára.

— **(A népkonyha megnyitása.)** Mint évente rendszeren december hó 15-én, ma nyitották meg a »Pécsi Jótékony Nőegylet« népkonyháját, hol évente százakra menő szegények találnak nyomorukban enyhülést. A »Jótékony Nőegylet« népkonyhájának helyisége az idén a »Mathessa«-intézzettel szemben van, jövő évre azonban — mint értesülünk — a szegényügy rendezésével, a népkonyha állandó elhelyezéséről is gondoskodni fog a város. A mai megnyitáson *Cseh* Márián, alapítványi hölgy, mint a népkonyhai bizottság elnöknője, *Sávell* Kálmánné, a »Pécsi Jótékony Nőegylet« elnöknője és *Angyal* Pálné jelentek meg, kiknek vezetésével néhány apáca teljesítette a szegények élelmezését. A jelentkezők száma már eddig is meghaladja a kétszázat.

— **(Halálosítás.)** *Kohn* Zsigmond, a nagy-átádi Werber és Kohn cég tulajdonosa, a nagy-átádi takarékpénztár aligazgatója, Nagy-Atádon elhunyt. Temetése tegnapelőtt volt, nagy részvét mellett.

— **(Eszéken tilos a házalás.)** A horvát-szlavon-dalmát kir. országos kormány Eszék sz. kir. városnak a házaló kereskedés eltiltása tárgyában hozott határozatát jóváhagyta.

— **(Hároméves zongoraművész.)** Madridban most egy csodagyermek lép föl nyilvános hangversenyeken, egy hároméves apróság, ki zongora elé ül és a billentyűket kalimpálja. A szegény kis bábó apja kapitány volt a spanyol hadseregben, ki a legutóbbi háboruban elesett és özvegye, hogy éhen ne haljon, kiképezte a még beszélni is alig tudó gyermeket zongora művésznek. A spanyol közönség, melynek kegyetlen hajlamait a bika-

viadatok is tanusítják, valósággal tombol, a mikor a csöppnyi művész a pódiumon megjelenik, a kapitány özvegye pedig, ki tegnap még a legsúlyosabb gondokkal küzdött, ma-holnap házat vehet.

— **(A magyar ipar és a főszolgabíró.)** Egy rendeletből kifolyólag, a mely elrendeli, hogy a községek pénze és papírja vasszekrényekben őrizendő, Baranyavármegye szentlőrinci főszolgabírája a hatáskörébe eső összes községek számára vasszekrényt rendelt meg. A körülbelül 70—75 darabra rugó 136 forintos pénsszekrény meg is érkezett hamarosan és pedig Bécs városából, ahova a főszolgabíró ur fordult. A községeknek persze, noha némely község 200 lakosból áll s olyan szegény, mint a templom egere, át kellett venni a vasszekrényeket. Hogy a szegény falukat ily költségekbe verik, az nálunk teljesen érthető, de az már szinte menthetetlen, hogy a megye egyik tisztviselője az osztrák iparért hevül s a több ezer forintot érő megrendelést nem magyar iparosoknak juttatja. Jó volna, ha a fő- vagy alispán ez esetből kifolyólag azt a jó tanácsot adná a megye tisztviselőinek, hogy az osztrák holmikért ne lelkesedjenek s hogy a községek pénzét ne Bécsbe küldjék. Ugyis elég fog belőle oda vándorolni a föl-emelt kvóta révén.

— **(Száztizentöt év börtönben.)** Furcsa multu emberről ír egy párisi lap. A derék urat Garnotnak hívják s tegnapelőtt hat hónapi fogságra ítélték, mert koldult. Garnot joggal nevezhetné magát a visszaesők királyá-

nak, mert különböző visszaesései révén 1859-től a mai napig, tehát negyven év alatt nem kevesebb, mint száztizentöt esztendei börtönt kellett volna leülnie. Negyvenszer ítélték el, amely negyven ítélet közül huszonkettőt a katonai törvényszék, tizenhétet a polgári bíróság mondott ki rá. Katonai bűnei közt van: szökés, lopás, verekedés, sikkasztás, engedetlenség stb. Ezekért a fennálló törvények szerint összesen 105 évi börtön jár. Polgári bűnei: lopás, csavargás, koldulás, betörés stb. — összesen tiz évre való. Vagyis kevés oly bank akadna a világon, amely Garnot urat pénztárnokká szerződtetné.

— **Az előfizetési díjakkal** hátralékban levő t. előfizetőinket hátralékaik mielőbbi szives beküldésére kéri a kiadóhivatal.

— **Az anya és fia.** Az anyának legfőbb gondja gyermekének egészsége s ha ez nincs rendben, az anya éjjel-nappal gyermekét ápolja. De, hogy ezt tehesse, elsőben is magának oly egészségesnek kell lennie, hogy ereje ennek az anyai feladatának teljesítésében cserben ne hagyja. Chantoizel asszonynak Boullie-ből (Cotes-du-Nord) hét éves kis fia oly gyenge, sápadt és sovány volt, hogy folytonosan gondosan kellett ápolni. A szegény anya nem is sokalta volna a fáradságot, ha ő maga anyira ki nem merült volna, hogy lehetetlen volt mindent elvégeznie. A következő levél, melyet Boullie polgármestere aláírt, elmondja nekünk mindazt az aggodalmat és reménységet, melyet Chantoizel asszony érzett

fia betegsége alatt, midőn minden gyógyszert megpróbált s végre a Pink-pilulának köszönhetette ugy saját, mint fia egészségének visszanyerését.

— Megköszönöm önnek — írja — a Pink-pilulát, mely engemet s fiamat meggyógyított. Már régóta szenvedtem főfájásban, hát és láb-szár-fájdalmakban. Ha egy keveset aludtam, lidércnyomás zaklatott, máskor álmatlanság gyötört. Fülzugás, emésztési zavar állott be s a Pink-pilulát kezdtem használni s az első skatulya elhasználása után nagy megkönnyebbülést éreztem. Öt doboz elegendő volt, hogy teljesen gyógyítsom. Hogy boldogságom teljes legyen, ugyanez idő alatt hét éves fiamat is gyógyítottam. Nagyon gyenge, sápadt és ijesztő sovány volt. Roppantul aggódtam miatta. Néhány doboz Pink-pilula vissza adta neki erejét, egészségét és szép arc-színét, most kitűnően van, van jó étvágya s nem tudok önnek mást mondani, mint hogy nagyon hálás vagyok.

Az anya és fia bizonyára vérszegény volt. A Pink-pilula a jelzett mennyiségben úgy felnötteknél, mint gyermekeknél a legjobb helyreállítja a vérnek. Vissza adta erejüket, a mennyiben a vért újraalkotta. Ugyanez az eredmény érhető el vérszegénységnél, sápadtságnál, neuralgikus fájdalmaknál, a gyermekeknél angolkóránál és a nő gyengeségénél. Egy doboz ára 1 frt 75 kr. és 6 doboz 9 frt. Magyarországi főraktár: Török József gyógyszer-tárban, Budapest, Király-u. 12.

Visszaüzente neki, hogy ezerszer üdvözlí és kívánságát teljesíteni fogja.

Előbb megkönnyebbülésnek vette, hogy ágyban kell maradnia, aztán újra nyugtalan lett. Billhez kívánczozott nagy erővel; látni akarta, bucsut akart tőle venni, mielőtt Frankfurtba utazik.

Roppant fáradtan, könnyü reggeli ruhában vánszorogott le a szőnyeggel fődött lépcsőn a csarnokba.

Alulról szavakat hallott. A barna lépcsőkörláton tekintve, Lydiát vette észre, aki két bátyja között ült, szemben velük Anna Mária egy asztalnál. Lydia fölolvastott valamit az ujságból. Anna Mária örökös, vastag barna pamuthorgolásából föltekintve, azt kérdezte:

— Ki halt meg?

— Losoncy — felelte Lydia.

— Ahá, a festő — mondta Anna Mária. Utána hajolt pamutgombolyagának és újra fölgombolyította.

— Igen, Párisból táviratozzák — olvasta Lydia; — Losoncy Pál, a híres festő Auwergne-ben, egy ideggyógyintézetben, rövid, kinos szenvedés után meghalt.

Föltekintett az ujságból és így folytatta:

— Nem lehetett még nagyon öreg — igazán vesztése a művészetnek!

— Azt hiszed? — jegyezte meg kissé csipősen Anna Mária, buzgón horgolva — én több képét láttam Bécsben, de megvallom, én rám nagyon visszatásztóak voltak. Hogy is mondjam, — valami nyersség, cinizmus volt bennök.

— Nos, mint művészt, nem tudom kivel lehetne pótolni — vegyült itt Bill a beszélgetésbe — New-Yorkban,

rosszul lett, mert a kávéjában, a melyből már ivott, egy legyet vett észre. Ugyan ez az angol nő másnap egy tányér levest egész jóízűen elköltött, a melyből ép az előtt a pincér egy sokkal nagyobb legyet vett ki, még pedig a saját piszkos kezeivel. A leves azért nagyon jól ízlett.

— De még mindig megmarad a veszély, hogy később az étvágygerjesztő epizódot megtudja — vetelte ellen Bill.

— Te ugy-e hiszed, hogy utólagosan azért még elájulhat, — jegyezte meg tréfásan Dick. — Ilyen dolgok megestek ugyan már, — de vannak titkok, a melyek nagyon mélyen el vannak temetve a multba — és vannak pincérek, a kiket sohasem vettek észre, a mikor legyeket sikkasztottak el.

— Meg kell vallanom, hogy egy kissé nagyon fin de siécle vagy — mondta Lydia — a legkomolyabb életkérdésekkel is egy kissé könnyelműen végzel.

— A legkomolyabb életkérdésekkel! — Dick a vállát vont. — Ha az ember megöregszik, nagyon filozofusan gondolkodik az ilyen dolgok felől.

— Igen, ha az ember megöregszik és lemondott már a házasodásról is . . . . vetette közbe jóízű iróniával Bill.

— Természetesen! Csak ez a lemondás juthat-e a kérdés felől a legtökéletesebb objektivitáshoz — felelte Dick. De tréfán kívül; a különféle mértékek, a melyekkel az életben egy férfi vagy egy nő erkölcsi szabálytalanságait mérni szokták, óriási módon igazságtalanok. És — nem akarok senkit se bántani, az a nagy érték, a melyet egy házasságra lépő leány tisztaságának tulajdo-

öt darab férfi és női zsebórát, egyéb ékszereket és pénzt rabolt el. Az ottani vizsgálóbíró ma megküldte a pécsi rendőrséghez is a rablógyilkos körözését s a ki a gyilkos nyomára vezeti a hatóságot, az 1500 forint jutalomban részesül. A rablógyilkos 30—35 év körüli, középtermetű, szőke haju és bajuszu ember volt.

— **(Rablótámadás az irgalmasok gyógyszerárában.)** Tegnap este megjelent lapunkban megirtuk, hogy az irgalmasok gyógyszerárában tegnap késő délután egy vándorló állított be és alamizsnát kérvén, nem elégedett meg a nyert segítséggel, hanem pénzt követelt az ügyeletes szerzetestől, durván rátámadva arra. A támadó a házbeli cselédek közbelépésére elfutott s mikor a rendőrség elfogta, összes igazoló írásait összetépte. A vakmerő csavargó az este azonban *Trizler Aladár* ügyeletes rendőrbiztos előtt mégis bevallotta, hogy *Bölich* Károlynak hívják s németországi illetőségű. Tette felett töredelmes megbánást tanusított s mivel megbüntetését a megtámadott szerzetes sem kívánja, nem adják át a bíróságnak, hanem ha illetőségi helyét kipuhatolják, haza fogják toloncolni.

— **(Pályázat.)** A marcali kir. járásbírósnál egy járásbírói állás van üresedésben. Pályázati kérvények két hét alatt adandók be a kaposvári királyi törvényszék elnökéhez.

— **(Postamester kerestetik.)** A somogy megyei Drávafokon egy harmadosztályú postamesteri állás van üresedésben. Pályázati kérvények három hét alatt adandók be a pécsi posta és távirdaigazgatósághoz.

— **(Olvasóköri mulatság.)** A felsőireghi polgári olvasókör táncdal egybekötött műkedvelői előadást tartott, mely kitűnően sikerült. *Horváth* Ferenc róm. kath. tanító mintaszerűen végezte a rendezés fáradságos munkáját. Közreműködtek: *Stefánovics* Mariska, *Óry* Laura, *Varga* Irénke, *Puhovics* Ilonka és *Stefánovics* Lajos, *Kovács* László, *Óry* Béla. Úgyes játékokkal mindnyájan sok tapsot arattak és a jelenlevő számú közönség várakozását teljesen kielégítették. Kitűnően szavaltak *Trick* Teréz, *Szilák* Irma és *Németh* István.

— **(Áthelyezés.)** *Günsberger* József, pécsi kir. járásbírósi aljegyző, a pécsi kir. törvényszékhez helyeztetett át.

— **(Gyermekek a színházban.)** A múlt héten irtunk arról a rendőrkapitányi rendeletről, mely szerint öt éven aluli gyermekeket a színház karzatára felvinni tilos; csecsemő gyermekeket pedig egyáltalában nem szabad a színházba bevinni. E rendelkezéshez nem igen akar hozzátörődni a publikum, mert épen nincs értelme, hogy kis gyermekeket a zsufolt karzaton szorongassanak, vagy csecsemőket vigyenek be a színházba, kik csak zajt és rendetlenséget okoznak ott. Ujból ajánljuk figyelmébe a közönségnek ezt a rendelkezést és kérjük is, hogy tartsák be, mert a közönség nem azért megy színházba, hogy ott — gyereksírásban gyönyörködjenek.

— **(A halál küszöbén.)** Megirtuk a múlt héten, hogy *Nagy* Gyula, hatvanéves, mézesbábos, lakásán fejbőlötte magát. Először azt hitték, hogy az öngyilkos menthetetlenül a halálra; azonban mint ma értesülünk, a közkórházba beszállított öngyilkosjelölt mégis

csak életben marad. A golyót kivették a fejéből az orvosok és javulása oly állandó, hogy nemsokára elhagyhatja a kórházat.

— **(Hol tilos a házalás?)** A kereskedelmi miniszter most egy rendeletben adta ki azon városok névjegyzékét, melyekben a házalás tiltva van. E városok közé tartozik Pécs és Kaposvár is.

— **(Jóváhagyott alapszabályok.)** A dombovári korcsolya-egylet alapszabályait a m. kir. belügyminiszterium a bemutatási záradékkal ellátta.

— **(Agyonlőtt gazdatiszt.)** A Verőce melletti Sarok pusztán az ablakon át orvul agyonlőtték *Jankovich* nagybirtokos gazdatisztját, *Schwarz* Salamont. Az 56 éves embert úgy gazdája, mint a cselédség nagyon szerette, annál rejtélyesebb tehát ez az orgyilkosság, melynek áldozatul esett. Az orgyilkos golyója szíven találta a szegény embert, épp mikor számadásai fölé hajolva ült az asztalánál. Felesége a lövés zajára berohant, de akkor már holtan feküdt a földön. A csendőrség még nem akadt a gyilkos nyomára.

— **(Tömeges mérgezés.)** Sajátságos mérgezési esetről adnak hírt Liverpoolból. Öt munkáscsalád, egymásnak szomszédai, mérgezési tünetek közt hirtelen meghalt. A megindított nyomozás kiderítette, hogy valamenynyien ugyanazon a napon, ugyanegy bódében beszózott halat vásároltak és azt megették. A bakteriológiai vizsgálat a holttestekben sajátos bacillust talált, mely a vizsgálatot teljesítő *Stewart* tanár véleménye szerint a tifuszbacillussal rokon és az összes új hus és halmérgezéseknél szerepet játszik. A betegség, melyet ez a bacillus okoz, rendszerint halállal végződik.

— **(Himen.)** *Steinbock* Antal dombovári kereskedő december 25-én esküszik örök hűséget a csurgói zsidó templomban *Láng* Gizellának.

— **(Új címzetes püspök.)** A király *Jánosi* Ágoston veszprémi székesegyházi őrkanonoknak és címzetes apátnak a dulmi címzetes püskökséget adományozta. Az új címzetes püspök műfordításai révén irodalmilag ismert névvel bír s fiatalabb éveiben a kaposvári főgimnáziumban volt tanár.

— **(A francia huszárok emléke.)** A Tettye és a Kardos-ut egybeszőgélésénél van manapság egy befásított hely, melyet francia temető néven ismernek. Itt temették el nagy Napoleon huszárjait, kik a magyar inszurrekció idejében pestisben elhaltak. A sirok közül hetet találtak fel s öt teljesen jó állapotban van. Egykor bizottság is alakult, hogy a sirokat emlékek jelöli meg, de később elaludt az ügy. Most *Zsolnay* Vilmos gyáros készítettett egy emlékoszlopot, mely a párisi kiállításon ki lesz állítva s ha onnan haza hozzák, a magyar földben nyugvó francia huszárok sirját jelölik meg vele.

— **(Vesztett kutya.)** *Gáspár* Lőrinc hosszuhetényi lakos tizenkét éves *Miklós* nevű fiát egy kóbor kutya megharapta. A gyermeket orvoshoz vitték, ki konstátálta, hogy a kutya veszett volt, amiért is a megmárt gyermeket ma délelőtt édes atyja kíséretében a Pasteur-intézetbe szállították. A kóbor kutyának, mely időközben még egy sertést is megmárt, nyoma veszett.

— **(Tizenkét ember a Dunában.)** Ilok szlavóniai községben e hó 10-én volt az esküvője *Manylovics* István vraniki parasztleánynek *Sztanovics* Máriával. Miután jól felöntöttek a garatra, ebéd után négy szánkóra rakodva indult el a lakodalmas sereg a völlegény falujába. Hogy a hegyek között elkerüljék a hófúvást, a Duna partján hajtottak végig. A részeg kocsisok örült sebességgel kergették a lovakat s így történt, hogy mikor egy emelkedés került az utjokba, az első szán lefordult a keskeny útról egyenest a Dunába. A második szán szintén lefordult és csak az utána következő szánban ülők vették észre a veszedelmet. Leugráltak, hogy segítségére menjenek a többieknek s e közben a völlegény három rokona alatt leszakadt a hóréteg. Ők is a Dunába veszttek. Mire a menekültek csákyával, kötéllel segítségükre siethettek, teljesen nyomuk veszett.

— **(A jótékony nőegylet vására.)** Lent a tornacsarnokban már nagyban folynak az előkészületek a »Pécsi Jótékony Nőegylet« karácsonyi vásárára, mely az idén, a közönség érdeklődését tekintve, jóval látogatottabbnak ígérkezik a múlt évinél. Az előmunkálatok és a vásár nyereménytárgyainak elhelyezése a holnapi napon történnek *Sável* Kálmánné nőegyleti elnök és a nőegylet titkára, *Reeh* György személyes vezetése alatt. A jótékony nőegylet karácsonyi vásárát f. hó 17-én vásárnap délelőtt féltizenkét órakor mutatják be a sajtó képviselőinek s délutáni két órakor nyitják meg a nagyközönség számára.

— **(A népkonyha megnyitása.)** Mint évente rendszeren december hó 15-én, ma nyitották meg a »Pécsi Jótékony Nőegylet« népkonyháját, hol évente százakra menő szegények találnak nyomorukban enyhülést. A »Jótékony Nőegylet« népkonyhájának helyisége az idén a »Mathessa«-intézzettel szemben van, jövő évre azonban — mint értesülünk — a szegényügy rendezésével, a népkonyha állandó elhelyezéséről is gondoskodni fog a város. A mai megnyitáson *Cseh* Márián, alapítványi hölgy, mint a népkonyhai bizottság elnöknője, *Sável* Kálmánné, a »Pécsi Jótékony Nőegylet« elnöknője és *Angyal* Pálné jelentek meg, kiknek vezetése mellett néhány apáca teljesítette a szegények élelmezését. A jelentkezők száma már eddig is meghaladja a kétszázat.

— **(Halálozás.)** *Kohn* Zsigmond, a nagy-átádi Werber és Kohn cég tulajdonosa, a nagy-átádi takarékpénztár aligazgatója, Nagy-Atádon elhunyt. Temetése tegnapelőtt volt, nagy részvét mellett.

— **(Eszéken tilos a házalás.)** A horvát-szlavon-dalmát kir. országos kormány Eszék sz. kir. városnak a házaló kereskedés eltiltása tárgyában hozott határozatát jóváhagyta.

— **(Hároméves zongoraművész.)** Madridban most egy csodagyermek lép föl nyilvános hangversenyeken, egy hároméves apróság, ki zongora elé ül és a billentyűket kalimpálja. A szegény kis bábé apja kapitány volt a spanyol hadseregben, ki a legutóbbi háboruban elesett és özvegye, hogy éhen ne haljon, kiképezte a még beszélni is alig tudó gyermeket zongora művésznék. A spanyol közönség, melynek kegyetlen hajlamait a bika-

viadalok is tanusítják, valósággal tombol, a mikor a csöppnyi művész a pódiumon megjelenik, a kapitány özvegye pedig, ki tegnap még a legsúlyosabb gondokkal küzdött, ma-holnap házat vehet.

— **(A magyar ipar és a főszolgabíró.)** Egy rendeletből kifolyólag, a mely elrendeli, hogy a községek pénze és papírja vasszekrényekben őrizendő, Baranyavármegye szentlőrinci főszolgabírója a hatáskörébe eső összes községek számára vasszekrényt rendelt meg. A körülbelül 70—75 darabra rugó 136 forintos pénzszekrény meg is érkezett hamarosan és pedig Bécs városából, ahova a főszolgabíró ur fordult. A községeknek persze, noha némely község 200 lakosból áll s olyan szegény, mint a templom egere, át kellett venni a vasszekrényeket. Hogy a szegény falukat ily költségekbe verik, az nálunk teljesen érthető, de az már szinte menthetetlen, hogy a megye egyik tisztviselője az osztrák iparért hevül s a több ezer forintot érő megrendelést nem magyar iparosoknak juttatja. Jó volna, ha a fő- vagy alispán ez esetből kifolyólag azt a jó tanácsot adná a megye tisztviselőinek, hogy az osztrák holmikért ne lelkesedjenek s hogy a községek pénzét ne Bécsbe küldjék. Ugyis elég fog belőle oda vándorolni a föl-emelt kvóta révén.

— **(Százötvenöt év börtönben.)** Furcsa multu emberről ír egy párisi lap. A derék urat Garnotnak hívják s tegnapelőtt hat hónapi fogságra ítélték, mert koldult. Garnot joggal nevezhetné magát a visszaesők királyá-

nak, mert különböző visszaesései révén 1859-től a mai napig, tehát negyven év alatt nem kevesebb, mint százötvenöt esztendei börtönt kellett volna leülnie. Negyvenszer ítélték el, amely negyven ítélet közül huszonkettőt a katonai törvényszék, tizenhétet a polgári bíróság mondott ki rá. Katonai bűnei közt van: szökés, lopás, verekedés, sikkasztás, engedetlenség stb. Ezekért a fennálló törvények szerint összesen 105 évi börtön jár. Polgári bűnei: lopás, csavargás, koldulás, betörés stb. — összesen tíz évre való. Vagyis kevés oly bank akadna a világon, amely Garnot urat pénztárnokká szerződtetné.

— **Az előfizetési díjakkal hátralékban levő t. előfizetőinket hátralékaik mielőbbi szíves beküldésére kéri a kiadóhivatal.**

— **Az anya és fia.** Az anyának legfőbb gondja gyermekének egészsége s ha ez nincs rendben, az anya éjjel-nappal gyermekét ápolja. De, hogy ezt tehesse, elsőben is magának oly egészségesnek kell lennie, hogy ereje ennek az anyai feladatának teljesítésében cserben ne hagyja. Chantoizel asszonynak Boullie-ből (Cotes-du-Nord) hét éves kis fia oly gyenge, sápadt és sovány volt, hogy folytonosan gondosan kellett ápolni. A szegény anya nem is sokalta volna a fáradságot, ha ő maga annyira ki nem merült volna, hogy lehetetlen volt mindent elvégeznie. A következő levél, melyet Boullie polgármestere aláírt, elmondja nekünk mindazt az aggodalmat és reménységet, melyet Chantoizel asszony érzett

fia betegsége alatt, midőn minden gyógyszert megpróbált s végre a Pink-pilulának köszönhetette ugy saját, mint fia egészségének visszanyerését.

— Megköszönöm önnek — írja — a Pink-pilulát, mely engemet s fiamat meggyógyított. Már régóta szenvedtem főfájásban, hát és láb-szár-fájdalmakban. Ha egy keveset aludtam, lidércnyomás zaklatott, máskor álmatlanság gyötört. Fülzugás, emésztési zavar állott be s a Pink-pilulát kezdtem használni s az első skatulya elhasználása után nagy megkönnyebbülést éreztem. Öt doboz elegendő volt, hogy teljesen kigyógyítson. Hogy boldogságom teljes legyen, ugyanez idő alatt hét éves fiamat is kigyógyítottam. Nagyon gyenge, sápadt és ijesztő sovány volt. Roppantul aggódtam miatta. Néhány doboz Pink-pilula vissza adta neki erejét, egészségét és szép arc-színét, most kitűnően van, van jó étvágya s nem tudok önnek mást mondani, mint hogy nagyon hálás vagyok.

Az anya és fia bizonyára vérszegény volt. A Pink-pilula a jelzett mennyiségben egy felnőttéknél, mint gyermekeknél a legjobb helyreállítója a vérnek. Vissza adta erejüket, a mennyiben a vért újraalkotta. Ugyanez az eredmény érhető el vérszegénységénél, sápadtságánál, neuralgikus fájdalmaknál, a gyermekeknél angolkóránál és a nő gyengeségénél. Egy doboz ára 1 frt 75 kr. és 6 doboz 9 frt. Magyarországi főraktár: Török József gyógyszer-tárában, Budapest, Király-u. 12.

Visszaüzente neki, hogy ezerszer üdvözlí és kívánságát teljesíteni fogja.

Előbb megkönnyebbülésnek vette, hogy ágyban kell maradnia, aztán újra nyugtalan lett. Billhez kívánczozott nagy erővel; látni akarta, bucsut akart tőle venni, mielőtt Frankfurtba utazik.

Roppant fáradtan, könnyü reggeli ruhában vánszorogott le a szőnyeggel fődött lépcsőn a csarnokba.

Alulról szavakat hallott. A barna lépcsőkörleten tekintve, Lydiát vette észre, aki két bátyja között ült, szemben velük Anna Mária egy asztalnál. Lydia fölolvastott valamit az ujságból. Anna Mária örökös, vastag barna pamuthorgolásából föltekintve, azt kérdezte:

— Ki halt meg?

— Losoncy — felelte Lydia.

— Ahá, a festő — mondta Anna Mária. Utána hajolt pamutgombolyagának és újra fölgombolyította.

— Igen, Párisból táviratozzák — olvasta Lydia;

— Losoncy Pál, a híres festő Auwergne-ben, egy ideggyógyintézetben, rövid, kinos szenvedés után meghalt.

Föltekintett az ujságból és így folytatta:

— Nem lehetett még nagyon öreg — igazán vesztése a művészetnek!

— Azt hiszed? — jegyezte meg kissé csipősen Anna Mária, buzgón horgolva — én több képét láttam Bécsben, de megvallom, én rá nagyon visszataszítóak voltak. Hogy is mondjam, — valami nyersség, cinizmus volt bennök.

— Nos, mint művészt, nem tudom kivel lehetne pótolni — vegyült itt Bill a beszélgetésbe — New-Yorkban,

rosszul lett, mert a kávéjában, a melyből már ivott, egy legyet vett észre. Ugyan ez az angol nő másnap egy tányér levest egész jóízűen elköltött, a melyből ép az előtt a pincér egy sokkal nagyobb legyet vett ki, még pedig a saját piszkos kezeivel. A leves azért nagyon jól ízlett.

— De még mindig megmarad a veszély, hogy később az étvágygerjesztő epizódot megtudja — vetette ellen Bill.

— Te ugy-e hiszed, hogy utólagosan azért még elájulhat, — jegyezte meg tréfásan Dick. — Ilyen dolgok megestek ugyan már, — de vannak titkok, a melyek nagyon mélyen el vannak temetve a multba — és vannak pincérek, a kiket sohasem vettek észre, a mikor legyeket sikkasztottak el.

— Meg kell vallanom, hogy egy kissé nagyon fin de siécle vagy — mondta Lydia — a legkomolyabb életkérdésekkel is egy kissé könnyelműen végzel.

— A legkomolyabb életkérdésekkel! — Dick a vállát vont. — Ha az ember megöregszik, nagyon filozofusan gondolkodik az ilyen dolgok felől.

— Igen, ha az ember megöregszik és lemondott már a házasságról is . . . . . vetette közbe jóízű iróniával Bill.

— Természetesen! Csak ez a lemondás juthat-e a kérdés felől a legtökéletesebb objektivitáshoz — felelte Dick. De tréfán kívül; a különféle mértékek, a melyekkel az életben egy férfi vagy egy nő erkölcsi szabálytalanságait mérni szokták, óriási módon igazságtalanok. És — nem akarok senkit se bántani, az a nagy érték, a melyet egy házasságra lépő leány tisztaságának tulajdo-

Művészet, irodalom.

○ **Anyósok könyve.** *Sirisaka* Andor pécsvárosi tanító, kinek nevét *A babonáról* és a *Magyar Közmondások Könyve* című munkái után sokan ismerik, új kiadásban adja ki az *Anyósok könyve* című humoros kötetét. Ára két korona. Megrendelhető *Sirisaka* Andor, *Bogdása* cím alatt.

○ **Kertészeti naptár.** A *Légrády-testvérek* kiadásában megjelenő közkezdveltségű zsebnaptárak közül a kertészeti naptár is a könyvpiacra került. A csinos kötésű, tetszetős formájú igen becses tartalmu naptárt *Benes János* szerkesztette. Az általános érdekű dolgokat is magában foglaló zsebnaptár ára 1 frt 20 kr. ajánlott megküldéssel 1 frt 35 kr. Megrendelhető és kapkapható úgy a *Légrády-testvérek* könyvkiadóhivatalában (váci körut 78.) mint minden könyvkereskedésben.

○ **Szentek élete** cím alatt egy nagy vállalatot indított meg az előnyösen ismert *Pallas* irodalmi és nyomdai részvénytársaság, melynek első füzetét most vettük. A művet *Dedek Crescenc Lajos*, e kiváló egyházi író írta. A mű 52 füzetre van tervezve és egy füzet ára 25 kr. A művet, a mely az esztergomi főegyházmegyei hatóság jóváhagyásával jelenik meg, 6 színes, 50 fekete műlap és körülbelül 350 szöveg közé nyomott kép fogja díszíteni. Rendkívül melegen ajánljuk e páratlan díszmű megszerzését minden keresztény családnak. Bájos, igen érdekes, csaknem érdekfeszítő s a mellett tanulságos, szívet-lelket ne-

mesítő olvasmányra fognak szert tenni. Megrendelhető minden hazai könyv- és papirkereskedőnél.

○ **Jelen!!** A „*Bolond Istók*” naptára a jövő 1900. évre *Szececssiós* naptár címmel jelent meg. A naptár, mint címe is elárulja, pompás találékonysággal fogta föl, hogy mely irányban kell a humor, tréfa és satyrának nyilait röpitgetni s hogy mi az, a mi felett a közönség a leghasznosabban mulat? Számtalan sikerült kép, remek ötlet és adoma parodizálja a *szececssiós* divatot minden téren, de azért ellentétes és gyönyörködtető például ott van mindjárt a tiszta és igazi magyar humor. A tartalomdús naptárnak már a címe is egész *szececssiós* világot ábrázol. A könyv ára 1 frt. Kapható minden könyvkereskedésben és dohánytőzsdében.

○ A „*Zenélő Magyarország*” zongora- és hegedű zenemű folyóirat december elsei XXIII-ik füzeté érdekes tartalommal jelent meg. Tartalmazza ezen füzet: I. *Zsadányi Ármánd* „Tizenhárom fodor van a szoknyámon”, magyar dalt. II. *Huber Sándor* „Vis à vis”, francia négyes, a legújabb most divatos tréfás dalok és chansonokból összeállítva. III. *Starek Henrik* „A manó vigye a zenét”, tréfás dalt. Minden füzeté ily gazdag tartalommal jelenik meg e közkezdvelt zenemű folyóiratnak. Egy-egy füzet mindenkor 10 oldalon a legszebb s leg-sikerültebb zeneújdonosságokat hozza — negyed-évben 6 füzet 60 oldal zeneművet ad 1 frt előfizetésért. Előfizethetni csakis a „*Zenélő Magyarország*” (*Klökner Ede*) zeneműkiadó-

hivatalában, Budapest, VI., *Csengery-utca* 62/a, honnan árjegyzékek és az egyes évnegyedek tartalmát mutató jegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek.

○ **Spiritiszta vagy a Szellemek naptára**, számos a szellemvilágból vett képek és rajzokkal, szerkesztette *Tótvölgyi Titus*, a jeles író és Magyarországon a spiritizmus megalkotója. A díszesen kiállított naptár ára 50 kr. — Kapható minden könyvkereskedés és dohánytőzsdében.

Folyó sz. 78. Idénybérlet 78. sz. Páros bérlet.

Nemzeti Színház.

Szombat, 1899. december 16-án.

RIGOLETTO.

Opera 5 felvonásban. Irta *Piave F. M.* Rendező *Tiszay*.

SZEMELYEK:

Herceg Rigoletto Gilda	Kozma Mezey Szekula	Sparafucilo Magdalena Monteróne	Tiszay Tibor Bátosi
------------------------------	---------------------------	---------------------------------------	---------------------------

Vasárnap, dec. hó 17-én
délután 3 órakor fél helyárral

Talmi hercegnő.

Este fél 8 órakor rendes helyárral

A vörös sapka.

A PÉCSI NEMZETI SZÍNHÁZ heti műsora.

Hétfő, dec. 17. *Szigetvári vértanúk.* Történelmi színmű. Iljuszági előadás.

nitanak, — nem egyéb, mint társadalmi póz, vagy a legjobb esetben a társadalom raffinement-ja!

— Most ne kinozd tovább előttem *Gertrudot*! — kiáltotta szinte fölháborodva *Bill*, a ki figyelemmel kísérte s látta, hogy a beszélgetés alatt mint változik egyre menyasszonyának arca. — Láthatod, mily kellemetlenek reá nézve a te frivol nézeteid.

— Aztán *Gertrud* felé fordult, kezét a magáéba vette, lassan az ajkához emelte s így folytatta a szót:

— Hadd beszéljen ő és állítsa, hogy semmi se függ a női tisztaságtól. Mi jobban tudjuk. *Praktikus*, kimutatható értéke nincs annak, de én nem szeretnék oly korban élni, a melyben, ha arra kerül a sor, az ember nem halna meg oly dolgokért, a melyeket nem lehet fölfogni, látni, érteni es bizonyítani. Szentség nélkül nagyon szegény az élet és minden szentségek között a legszebb az én otthonom. Az én otthonom reám nézve olyan, mint a templom és ha ezen templom oltárává egy feslett leányt akarnék tenni, az ép úgy tűnnék föl előttem, akár csak mint lelkész az urvacsoránál oly kelyhet kellene emelnem, a mely azelőtt egy orgiánál egy himpellér kezeiben lett volna s abból oltotta volna szomját.

— Nos, van valami abban, amit mondasz, — jegyezte meg gondolkodóan *Dick* — és ha egyszer megházasodom, én is . . .

— Szent Isten! — sikoltott föl a következő pillanatban *Anna Mária*. A többiek körülnéztek.

Gertrud eszméletlenül hanyatlott a karosszékekbe.

ÖTVENNYOLCADIK FEJEZET.

Szobájába vitték. Csakhamar magához tért, de rosszul érezte magát és nem ment a dinerhez.

— Minden pillanatban vártam, hogy összeesik — mondta *Bill*. — Hiszen borzasztóan túl van feszítve, föl van izgatva, nyugalomra van szüksége, abszolút nyugalomra . . . Az az átkozott művészet! . . . Nem való az olyan leánynak, mint *Gertrud*, a legjobb esetben se!

Dick hallgatott, *Anna Mária* terjedelmes receptet ajánlott az ájulások ellen.

Mindenki feljött *Gertrud*hoz, hogy állapota felől tudakozódjék. *Lydia*, *Anna Mária* és *Lindner* kisasszony. Elmondták neki, hogy *Dick* éjjelre *Lindenheimben* marad és *Bill* másnap reggel *Frankfurtba* akar utazni, mert dolga van ott. *Zoller* urral fontos ügyeket akar elintézni.

Gertrud azonnal eltalálta, hogy micsoda ügyek voltak ezek. *Szegény Bill*! Megígérte neki, hogy az otthont vissza fogja számára hódítani. Miután *Zoller* ur nem tartott sokat *Lindenheimre*, meg akarta venni menyasszonya számára. Nagyon meghatotta a dolog, de már nem igen érdekelte; tudta, hogy az ő életére az már nem bir jelentőséggel. Érezte, hogy a vég közel van.

Reggel fölküldött *Bill* hozzá és megkérdezte, hogy mint érzi magát. Még mindig nagyon gyenge — üzentette vissza — de már jobban van.

Erre az levélkét küldött föl hozzá, számtalan gyöngéd figyelmeztetéssel: kimélje, óvja magát, hogy aztán, mire visszatér, üdén, erősen találja.

Kedd, dec. 18. *Rigoletto*, opera.
Szerda, dec. 19. *Strogoff Mihály*. Látványos színmű.
Csütörtök, dec. 20. Ugyanez.
Péntek, dec. 21. *Görög rabszolga*, operette.
Szombat, dec. 22. *Fatimitza*, operette.

Törvénykezés.

§ **Meglopott pikkoló.** Pilla László zaboljai illetőségű szolga a Bedő kávéházban volt alkalmazva mint tűzlegény. Egy szobában volt nyughelye Péter Géza pikkolóval, a ki megtakarított pénzcsekjét, a melyet a 2 krajcáros borralalókból tett félre, a vánkosa alá rejtette. Pilla László, mikor a Bedő kávéházban szolgálatát felmondta és eltávozott, a szegény kis Péter Géza 15 forintját is magával vitte. A lopás Pilla Lászlóra bizonyult, miért ma a pécsi kir. törvényszék lopás büntetésében bűnösnek mondván ki, 6 havi börtönrre ítélte. Az ítélet jogerős.

§ **Vétkes bukás.** Goldberger Mór volt pécsi rőföskereskedő ma délután csalárd bukás büntetésével vádolva állt a pécsi kir. törvényszék előtt. A tárgyalás folyamán és a tanuvallomások alapján az ügyész a csalárd bukás büntetésének vádját elejtette, de mert Goldberger Mór üzleti könyveket nem vezetett, leltárt és mérleget nem készített, vétkes bukás vétségében kérte bűnösnek kimondani. A vádlottat dr. Jobszt László védte. A törvényszék Goldberger Mórét vétkes bukás vétsége miatt 1 havi fogházra, melyből a vizsgálati fogság idejéből két hetet kitöltöttek vettek és egy évi hivatalvesztésre ítélte. Az ítélet jogerős.

T a n ü g y . Tanítók Háza.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. dec. 15.

Annak idején, amidőn a »Baranyamegyei ált. Tanítótestület« közgyűlése kimondotta, hogy a »Tanítók Háza« 4000 koronás alapítványt tesz, lapunkban erről megemlékeztünk.

Miután pedig tudva levő dolog, hogy egyesülésben rejlik az erő, a »Baranyamegyei ált. tanítótestület« szövetkezésre hívta fel a »Pécsi tanítóegylet«-et és a »Pécsvidéki tanítók egylet«-ét, hogy ezen jelentékeny összeg előteremtéséhez közremunkáljon. A két felhívott egyesület szíves készséggel ment bele a szép és üdvös eszme megvalósításába, melyet az által vélnek elérhetni, ha gyűjtést indítanak és célra és jövedelmet kilátásba helyezők különféle előadásokat rendeznek.

Hogy a terv minél tökéletesebb alakban nyerhessen megoldást, minden egyesület 8 tagot küldött ki az alapítványi összeg mi módon való előteremtésének eszközlésére, az eljárási módokat megbeszélésére.

A kiküldött bizottságok, hogy megbízásuknak minél sikeresebben felelhessenek meg, felkérték Salamon József kir. tan. tanfelügyelőt, hogy állna élükre s venné kezébe a nemes ügybeni munkálkodásuk vezetését. Salamon az ügy iránti meleg érdeklődésének is engedve, elfogadta a megírt megbízást és a teendők tárgyalásában teljes buzgósággal jár el, mely lelkesítő közreműködésnek nem maradhat el a kívánt fényes eredménye.

A bizottságnak első gondja volt, hogy nevet, címet vegyen föl. Egyértelműleg következő címben állapodtak meg: »*Ferenc József tanítók háza Pécs-baranyamegyei gyűjtőbizottsága.*« Megválasztotta alelnökeit és jegyzőit, továbbá a pénzkezeléssel Rozsics Sándor ig. tanítót bízta meg. Elhatározta továbbá a bizottság, hogy minden szombaton d. u. fél 5-kor a polg. leányiskola igazgatói iroda helyiségében értekezletre jön össze.

Az eddigi értekezleteken megállapított a gyűjtő felhívás. Továbbá a helyi lapok ez érdemben értesítésére szintén adott megbíza-

lást egyeseknek, hogy a gyűjtés ügyére a nagy közönség figyelmé felkeltesék és az egész törekvés a napirenden tartassék.

E nagy bizottsággá alakult bizottságoknak lesz feladatuk, hogy a tervszerűleg megállapított helyekre elmenjenek és a gyűjtést az egész városban egyértelműleg megindítsák. Mohácson Brandt Edő és Siklóson Rédei Károly polg. isk. igazgatók kérték fel, hogy hatáskörükben ott minden lehető tegyének meg, egészítsék ki magukat az ottani kartársakkal s küldöttségileg keressék föl a jobb módú vidék — intelligenciáját, a tanítók országosan felkarolt szent ügyének támogatása és istápolására.

Elhatározatott továbbá, hogy a beérkező összegek gyümölcsöztetés végett 48 óra alatt takarékpénztárba helyeztessenek. Ezen alapítvány létesítésére az indította megyénk és városunk tanfőnökeit és hölgyeit, hogy miután Wlassics miniszter a tanítóknak házat szerzett és a tanítók felsőbb tanintézeteket látogató fiainak ezzel otthont, bentlakást biztosított, nyerjenek ezek ott ingyenes ellátást is, mely nagyban elősegítené a tanítók gyermekeinek a magasabb tudományokban való tökéletes kiképezését.

Az idén megnyitáskor már 50 növendék volt felvehető bentlakásra és mintegy 100—150 egyénre van tervezve; de a napi szükségletek és élelmezésre kívánt összeg hiányzik, mit közadakozásból, részvények kiadásából és alapítványok lelkes létesítésétől várnak buzgó néptanítók, mely elismerő méltánylástól nem fog hazánk értelmisége, vagyonos polgársága elzárkózni.

Ezt célozza városunk hármastanítótestülete, midőn a kartársi szeretet melegétől áthatva példás buzgósággal ragadta kezébe az ügyet, lelkesedő tudatában karolta fel az eszmét, mely hogy a célozottnál is fényesebb eredményre fog vezetni, abban nem kételkedünk. Nem kételkedünk akkor különösen, ha a vidéki tanítószó is a bizottság példás buzgóságát követve a központ törekvését egyéni hozzájárulásának egész melegével támogatja, a bizottság eljárásának személyes és körültekintő fáradozásával sikereit előmozdítani kollegiális, de meg önmaga iránt tartozó kötelességének fogja ismerni.

Az egész vonalon megindított mozgalomról időnként fogjuk lapunk olvasóit értesíteni. A bizottság holnap szombaton ismét a további teendők érdekében fog gyűlésezni.

(**Járványos betegségek az iskolákban.** A *bozsoki* községi népiskolában a tanító leánya difteritiszben megbetegedvén, az iskola bezáratását az alispán elrendelte, nehogy a ragadós betegség a tanulóakra átszarmazzék. — *Szür* községben az iskolai épületben pedig a *vörheny* lépett föl járványszerűleg, miért ez iskola bezáratását is bizonytalan időre elrendelte az alispán. Mindkét iskolát fertőtleníteni fogják és ez eljárással a lehetőség szerint gátat vetnek a pusztító járványnak.

(**Magánvizsgálatok.** A jövő héten *Salamon József* kir. tanfelügyelő személyes jelenléte mellett a vidéki polgári iskolákban magánvizsgálatok lesznek. *Mohácson* december 19-én lesz az írásbeli, 20-án és 21-én pedig a szóbeli vizsgálat. *Siklóson* 21-én lesz az írásbeli, 22-én és 23-án pedig a szóbeli vizsgálat.

(**Megszűnt járvány.** Október 14-én a *Kékesd* községi elemi iskolát a fellépett difteritisz következtében alispáni rendelettel bezárták; ma azonban, miután a járvány megszűnt, a kékesdi iskolában az előadások ismét megkezdődtek.

(**A »Néptanoda« kitüntetés.** Harminckettedik évfolyamát éli Pécsen a *Schneider*

István községi népiskolai felügyelő szerkesztésében megjelenő »Néptanoda« című nevelés-oktatásügyi hetilap. Most méltó kitüntetés érte a lapot, a mennyiben a vallás- és közoktatásügyi miniszter a következő rendeletet intézte valamennyi királyi tanfelügyelőséghez: »A vallás- és közoktatásügyi magy. kir. minisztertől. 4762. eln. szám. A Schneider István szerkesztésében Pécsen hetenkint megjelenő Néptanoda című nevelés-oktatásügyi szaklapot, amely immár harminckét év óta áll fenn, az állami és községi iskolai könyvtárak részére leendő megrendelésre ajánlom. Budapest, 1899. évi november hó 30-án. Wlassics Gyula.«

VASUTI MENETREND.

Érvényes október 1-től.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8:22	11:41	3:06	11:10
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	8:48	12:13	3:36	11:44
(B.-Szt.Lőrinczről B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:17, v. v. 3:46)				
<i>Uj-Dombóvár</i> érk.	9:57	1:34	5:01	1:34
Kaposvár felé ind. gy. v. 10:08, sz. v. 1:55, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15) (Báttaszék felé sz. v. 3:10 tv. sz. sz. 2:30)				
<i>Uj-Dombóvárról</i> ind. 10:04	2:32	5:21	2:56	
<i>Budapestre</i> k. p. u. é. 1:25	8:00	8:35	8:20	
		V. v.	Sz. v.	
Bárcs-N.-Kanizsa-Bécs felé	8:28	6:32		
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	9:06	7:11		
<i>Bárcs</i>	10:54	9:00		
<i>N.-Kanizsa</i>	1:29	11:41		
<i>Bécs</i>	9:35	8:53		
	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Eszék felé	5:35	12:14	4:26	8:35
<i>Üszögh</i>	5:50	12:25	4:40	8:40
<i>Villány</i> érk.	6:39	1:13	5:27	9:38
Mohács felé sz. v. 7:00 sz. v. 1:55 sz. v. 10:05				
Mohács érk.	7:44	2:39		10:49
<i>Villány</i> ind.	6:49	1:18	5:32	9:43
<i>Eszék</i>	8:08	2:27	6:47	11:01
Hajó közlekedés Budapest-Zimonyi vonal, lefelé minden szerdán és vasárnap indul reggel 5:00 föfelé minden szombat és szerda d. e. 10:00				
Budapest-Mohácsi vonal: naponként Mohácsról indul d. e. 10 órakor. Budapestre érkezik éjjel 12:35.				

PÉCSRE ÉRKEZIK:

	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.
Budapestről ind.	9:30	8:30	7:15	8:00	3:00
<i>Uj-Dombóvár</i> ra é.	2:45	1:54	10:03	1:30	6:21
	sz. v.	gy. v.	sz. v.	sz. v.	gy. v.
Kaposvárról ind.	1:21	4:11	8:52	1:00	4:44
<i>Uj-Dombóvár</i> ra érk.	2:26	4:46	9:52	2:06	5:14
Báttaszékről ind. tv. sz. sz. 9:52 sz. v. 9:53					
Dombóvárra érkezik	1:40		12:55		
	tv. sz. sz.	sz. v.	sz. v.	sz. v.	gy. v.
<i>Uj-Dombóvár</i> ind.	5:30	3:10	10:15	2:17	6:36
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	7:31	4:41	11:33	3:39	7:39
<i>Pécsre</i> érk.	8:21	5:17	12:04	4:11	8:01
		Sz. v.	Sz. v.		
Bécsből indul		6:50	7:40		
<i>N.-Kanizsára</i> érk.		1:35	3:42		
<i>Bárcsra</i> érk.		4:44	7:18		
<i>Pécsre</i>		7:51	9:42		
	V. v.	V. v.	Tv. sz. sz.		
B.-Sellyéről indul	7:24	6:05	10:13		
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i> érk.	8:27	7:01	11:25		
<i>Pécsre</i> érk.	9:42	7:51			
	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	
Eszékről indul	5:33	8:48	12:25	8:00	
<i>Villányra</i> érk.	6:48	10:05	1:41	9:30	
Mohácsról indul	5:50	12:20	8:35		
<i>Villányra</i> érkezik	6:35	1:05	9:20		
<i>Villányból</i> ind.	6:55	10:13	1:48	9:40	
<i>Pécsre</i> érk.	8:02	11:23	2:53	10:49	
Hajó érk. Budapest-Mohács-Belgrádi vonal fölülről 9:50.**) alulról d. u. 1:00.***)					
Budapest-Mohácsi vonal: Budapestről indul naponként délben 12:00. Mohácsra érkezik este 9:50					

